

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Враца, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Христо Н. Христов

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Въззивно гражданско дело
№ 20231400500205 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба, подадена от Ф. Н. А., ЕГН
*****, с адрес: ***, чрез назначения му особен представител адв. И. И.
от Врачанска адвокатска колегия, против решение № 145 от 14.03.2023г. по
гр.д. № 1965/2022г. на Районен съд – Враца в неговата цялост, с което е
признато за установено, че дължи на „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК ***, със
седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Б. Н.,
следните суми: на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР вр.
чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД сумата 1 800 лева - главница по
Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017 г., ведно
със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението -
06.04.2022 г., до окончателното погасяване на вземането; на основание чл.
422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 472 лева, представляваща лихва за забава
върху главницата за периода от 01.05.2019 г. до 13.03.2020 г. и от 15.07.2020
г. до 01.04.2022 г., за които суми е издадена Заповед № 764/08.04.2022 г. за
изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 1195/2022 г.
по описа на РС - гр. Враца, ГО, VII състав и е осъден да заплати на „Изи
Финанс“ ЕООД, ЕИК ***, сумата 1 073,50 лева - разноси в исковото

производство, както и сумата 98,50 лева - разноси за заповедното производство по ч. гр. д. № 1195/2022 г. по описа на РС - гр. Враца, ГО, VII състав.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Поддържа, че ищеца не е успял в условията на пълно и главно доказване да докаже възникнала валидна облигационна връзка между страните, с предмет посочения договор за предоставяне на кредит от разстояние, както и реално предоставяне на заеманата сума в твърдения размер, а въпреки това първоинстанционният съд в решението си е приел за доказани тези два факта. На първо място счита, че няма доказателства за лицето изготвило кореспонденцията по повод сключване на договор за кредит от разстояние и дали то представлява ищеца, че тази кореспонденция е получена по електронен път на електронен адрес на ответника, че посочената електронна поща в кореспонденцията е на ответника по делото, както и че не е доказана връзката на ответника с посочения от ответника email, за който се твърди като ползван за сключването на договора за кредит от разстояние. Твърди, че не е доказано, че направената регистрация на сайта на ищеца е на ответника, както и че липсват доказателства за самоличността на лицето извършило регистрацията. Посочва също, че подписването на договора е извършено в друга платформа - signnow.bg, чрез използване на друго потребителско име и парола, тоест различна регистрация от тази, използвана в платформата на „Изи Финанс“ ЕООД - minizaem.bg, като не е установена взаимовръзка между ползвателя на посочения email, ползвателя на платформата на дружеството, както и с платформата за подпис на документи. Изтъква, че по делото не са приложени допълнителни доказателства, като спесимен на подписа на А. или копие на документ за самоличност, от които да се установи, че договора за паричен заем е сключен именно с ответника. На следващо място счита, че ищецът не е доказал, че има реално предоставяне на сумата по кредита. Твърди, че вещото лице по изслушаната експертиза е стигнала до извода, че със сумата 1531,39 лв. е погасен предишен кредит на ответника, а остатък от 268,61 лв. от целия размер на кредита е получен от ответника на каса на „Изи Пей“, на база посоченото от ищеца в исковата молба, както и отразеното в самият договор – рефинансиране, без да са представени доказателства за наличие на предходен договор за заем, сключван с ответника. Поддържа, че констатацията на вещото лице по техническата експертиза, че на договор № *** от 28.12.2016 г. липсват поставени подписи, е достатъчно обстоятелство, което да породи съмнение относно сключването на такъв предходен договор за паричен заем, който е погасен с процесния такъв. Посочва също, че по делото не били събрани доказателства, които да отговарят на извлечение от счетоводни документи, кореспондиращи със ЗСч., които да отговарят на чл. 4 и чл. 6 от ЗСч., че такова извлечение или друг документ по смисъла на ЗСч., удостоверяващ пълното движение по цялата кредитна сметка, е от изключителна важност по едно такова дело, както и че не е представена

справка по чл. 366 от ГПК. Моли съда да отмени изцяло обжалваното решение и реши спора по същество като уважи въззивната жалба и отхвърли исковата претенция на ищеца (въззиваемия) като неоснователна и недоказана изцяло.

В срока по чл. 263 от ГПК от въззиваемата страна „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК ***, гр. София, чрез юрисконсулт А. Г. , е постъпил писмен отговор, с който оспорва като недопустима и неоснователна въззивната жалба. Поддържа, че обжалваното решение е изцяло законосъобразно и правилно и като такова, следва да се потвърди от настоящата инстанция. Посочва, че е неоснователно възражението, че не е сключен договор за кредит, тъй като от изготвената по делото СТЕ е установено, че договорът за кредит е надлежно сключен - имейлите са изпратени на кредитополучателя и в един от тях се съдържа договора, под който са положени инициалите, които вещото лице е изследвало; в противен случай е нямало да се стигне до изпълнение на процедурата по сключване. Изтъква, че договорът е сключен дистанционно по ЗПФУР под формата на електронен документ, а не присъствено, поради което възраженията, касаещи непредставяне на копие от лична карта и спесимент от подписа, са ирелевантни. Счита за неоснователно и възражението, че сумата по договора за кредит не е преведена, тъй като от изготвената СЧЕ е доказано, че сумата по договора за кредит е усвоена от А.. Твърди, че представената счетоводна справка е достатъчна, за да се приеме, че сумата е усвоена от А., тъй като това е счетоводния документ, който се предоставя при такъв тип дела, с оглед и обстоятелството, че „Изи пей“ АД не е съхранило своите данни. Моли съда да не уважава подадената въззивна жалба и да потвърди изцяло първоинстанционното съдебно решение, като претендира направените по делото разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение в размер 300.00 лв.

С въззивната жалба и с отговора страните не сочат доказателства и не правят доказателствени искания.

При извършената проверка на редовността и допустимостта на въззивната жалба, настоящият съдебен състав констатира, че същата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършената проверка по реда на чл. 269 от ГПК, настоящият съдебен състав приема, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно - постановено е от законен състав в пределите на правораздавателната му власт и в предвидената от ГПК писмена форма; подписано е и е разбираемо.

Решението е допустимо – произнесено е при наличие на правен интерес от търсената защита и при определен съобразно с принципа на диспозитивното начало предмет на спора.

За да се произнесе по правилността на обжалваното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

От приложеното към първоинстанционното производство ч.гр.д. № 1195/2022 г. по описа на РС - гр. Враца, ГО, VII състав, се установява, че по депозирано от „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК ***, гр. София против Ф. Н. А., ЕГН ***** от гр. Враца, заявление е издадена Заповед № 764/08.04.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, с която е разпоредено длъжникът да заплати на кредитора следните суми: 1 800 лева - главница по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 06.04.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 472 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 01.05.2019 г. до 13.03.2020 г., сумата от 48,50 лева - платена държавна такса, както и сумата 50 лева - юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 26 НЗПП.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и са събрани данни, че същият не живее на регистрираните постоянен и настоящ адрес, поради което с Разпореждане № 2314/01.06.2022 г. съдът е указал на заявителя, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок от уведомяването. В изпълнение на дадените му указания, в предвидения в чл. 415, ал. 1 от ГПК едномесечен срок заявителят е предявил установителни искове за съществуване на вземанията си по издадената заповед за изпълнение против длъжника по делото.

С предявените искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК *** е поискал от съда да признае за установено, че ответникът Ф. Н. А., ЕГН ***** му дължи сумите по издадената заповед за изпълнение, както и да му присъди разноските, направени в заповедното и в първоинстанционното производство.

В исковата молба, уточнена с молба вх. № 10996/26.07.2022 г., с която са предявени тези искове, ищецът „Изи Финанс“ твърди, че на 25.04.2017 г. между него, като кредитодател, и ответника, като кредитополучател, е сключен при условията на ЗПФУР Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***, по силата на който е предоставил на ответника сумата 1 800 лева, която ответникът се задължил да върне на 12 равни месечни вноски, всяка от които в размер 150 лева в срок до 20.04.2018 г. Сочи, че договорът за кредит е рефинансиращ и с част от сумата е погасен предходен кредит - № ***/28.12.2016 г., като сумата, с която е рефинансиран погасеният кредит е в размер 1 531,39 лева; останалата част от сумата в размер 268,61 лева е преведена по банкова сметка на ответника на каса на „Изи пей“ АД. Поддържа, че сключването на договора за кредит става на уеб адрес www.minizaem.bg, на който адрес са публикувани общите условия, както и подробна информация за договора, че сключването на договора става след

регистрация на клиента в сайта и попълване на въпросник, както и маркиране на полето „Съгласен съм с общите условия“, след което кандидатът за кредит получава и-мейл, в който се съдържа преддоговорна информация за условията на договора, както и име и парола за достъп до личния му акаунт в сайта. Посочва, че след одобрение на кандидата той получава отново на личния си и-мейл договор и общи условия за писмено потвърждаване чрез електронно подписване чрез електронна платформа www.signnow.bg, както и че преди извършване на превода на отпуснатата парична сума кредитодателят се свързва по телефон с потребителя, като разговорът се записва и по този начин той отново потвърждава сключването на договора. Твърди, че в случая запис не е извършен, а само откъслечни записи. Изтъква също, че кредитът е изцяло падежил на датата на последната вноска - 20.04.2018 г., като плащания по същия не са извършвани и ответникът е в забава.

В срочно подаден отговор ответникът Ф. Н. А., чрез назначения му особен представител, е оспорил предявените установителни иски като неоснователни и недоказани. Възразил е против наличието на твърдяната от ищеца облигационна връзка с ответника, с твърдения, че няма доказателства за лицето, сключило договора за кредит; оспорил е адреса на посочената като електронна поща на ответника, както и обстоятелството, че договорът за кредит е подписан от ответника. Твърдял е също, че липсват положени електронни подписи и няма данни ответникът да се е запознал и да е приел общите условия. Оспорил е също, че ответникът е титуляр на тел. номер ***, както и получаването на заемната сума. Поискал е предявените иски да бъдат отхвърлени.

Пред първоинстанционния съд са събрани писмени доказателства и са изпълнени съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи, които обсъдени поотделно и в тяхната пълнота, дават основание на настоящия съдебен състав да приеме за установена следната фактическа обстановка:

От представения в първоинстанционното производство Договор за предоставяне на кредит от разстояние № *** от 25.04.2017 г., сключен между „Изи Финанс“ ЕООД, като кредитор, и ответника Ф. Н. А., като кредитополучател, е видно, че кредиторът е предоставил на кредитополучателя потребителски кредит в размер 1 800 лева /чл. 2, ал. 1/, като със сумата 1 531,39 лева страните са уговорили да бъдат погасени задълженията по предходен сключен между тях договор - № ***/28.12.2016 г. /чл. 2, ал. 2/ чрез вътрешен превод в деня на сключване на договора /чл. 2, ал. 2, т. 3/. Уговорено е, че разликата до пълния размер на кредита от 268,61 лева се превежда от кредитора на потребителя в деня на сключване на договора по посочена банкова сметка или на каса в офис на „Изи Пей“ АД. С договора кредитополучателят се е задължил да върне отпуснатия заем в срок 360 дни, на месечни вноски съгласно погасителен план, посочен в чл. 4, ал. 3 от договора. Падежната дата на последната вноска по кредита била уговорена на 20.04.2018 г. Между страните е уговорен фиксиран годишен лихвен процент в размер 40,15 % и годишен процент на разходите 48,30 %; така общо

дължимата по договора сума е в размер 2 186,10 лева. В чл. 4а, ал. 3 от договора страните са уговорили, че признават електронния подпис, положен чрез сайта на доставчика на услугата, със стойността на саморъчен подпис в отношенията помежду си по смисъла на чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕП /сега ЗЕДЕУУ/. Договорът е подписан от разстояние на 25.04.2017 г. от 14:43:10 часа до 14:43:30 часа.

Представени са също и Общи условия към договор за предоставяне на кредит от разстояние, сключвани от „Изи Финанс“ ЕООД, подписани на всяка страница от потребителя чрез платформата на SignNow.bg /на 25.04.2017 г., от 14:43:38 до 14:44:27 часа/. В ОУ са уговорени начинът за кандидатстване, одобрение и сключване на договори за кредит, тяхното подписване и правата и задълженията на двете страни.

Пред районния съд са представени електронни писма, изпратени от ищеца до електронен адрес ***. като видно от първи - от 25.04.2017 г., 14:37 часа, ответникът е уведомен, че е одобрен за рефинансиране на заем, отпуснат му е заем от 1 800 лева, със срок за връщане 360 дни, общ размер на сумата 2 186,10 лева. Посочено е, че със сумата от 1531,39 лева ще бъде погасен текущия кредит, а разликата от 268,61 лева ще му бъде преведена по избрания начин. Прикачени са 2 файла - договор № *** и преддоговорна информация.

С писмо от 18.07.2017 г. ищецът е уведомил ответника на електронен адрес ***, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем.

По първоинстанционното дело е представена Разписка № 2000000125432816/25.04.2017 г., 15:51 часа, видно от която „Изи Финанс“ ЕООД е превело на Ф. Н. А. сумата 268,61 лева по договор за заем № ***.

От удостоверение изх. № 464/26.01.2023 г., изготвено от „Виваком България“ ЕАД, е видно, че към датата на сключване на договора - 25.04.2017 г. титуляр на посочения в договор за кредит мобилен номер *** е ответникът Ф. А..

В първоинстанционното производство е изслушано и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът е приел като обективно, обосновано и компетентно изготвено и настоящият състав приема същото като такова. Видно от заключението, на 25.04.2017 г. ищцовото дружество е отпуснало на ответника заем в размер 1 800 лева, като е извършен вътрешен превод на сумата 1 531,39 лева, с която са погасени задължения на ответника по предходен договор № ***/28.12.2016 г. Вещото лице е констатирало, че с разписка № 2000000125432816/25.04.2017 г., 15:51 часа, „Изи Финанс“ ЕООД е превело на „Изи Пей“ АД в полза на Ф. Н. А. сумата 268,61 лева по договор за заем № ***. От „Изи Пей“ АД е получена информация, че е изтекъл срокът за съхранение на документите и не може да предостави информация и документи за усвояването на сумата от получателя. Вещото лице е установило, че по договора за кредит няма извършвани плащания, остатъчната сума е в размер 1 800 лева - главница. Размерът на лихвата за забава за периода от 01.05.2019 г. до 13.03.2020 г. и от 15.07.2020 г.

до 01.04.20222 г., според заключението, е общо 472 лева.

В първоинстанционното производство е изслушано и прието и заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът също е кредитирал с доверие като компетентно и обосновано и настоящият състав приема същото като такова. Вещото лице е установило, че потребителят Ф. А. е подписал от разстояние чрез платформата www.slgnow.bg следните документи: Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017 г., декларация за обработване на лични данни и Общи условия към договора. Според вещото лице ответникът има регистриран профил в системата на дружеството и е предоставил личните си данни - имена, ЕГН, лична карта, адрес, телефон и и-мейл.

При така установената фактическа обстановка и събрани доказателства, анализирайки приложението на нормите на ГПК, ЗПФУР, ЗЕДЕУУ, ЗПК и ЗЗП, първоинстанционният съд е приел, че между „Изи Финанс“ ЕООД и ответника А. е било налице облигационно правоотношение по силата на валидно сключен Договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017 г., което попада в приложното поле на ЗПФУР. Съдът е приел също, че договорът за потребителски кредит е сключен и подписан при условията на ЗПФУР и ЗЕДЕУУ, а възраженията на особения представител на ответника за неоснователни и недоказани. В първоинстанционното решение е прието, че кредиторът е предоставил на ответника заемната сума в твърдения размер, като с част от нея в размер 1 531,39 лева са погасени задължения на ответника по предходен договор № ***/28.12.2016 г. чрез вътрешен превод в дружеството-ищец, а остатъкът от сумата в размер 268,61 лева е получена от ответника А. чрез превод чрез „Изи Пей“ АД. Прието е също, че срокът на договора е изтекъл на 20.04.2018 г., т. е. всички погасителни вноски по погасителния план са с настъпил падеж към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Съдът е приел, че сключеният между страните договор е за потребителски кредит, който се регулира от разпоредбите на ЗПК и ЗЗП, както и че съдържанието на договора отговаря на изискванията на ЗПК. По отношение размера на дължимите суми за главница и обезщетение за забава първоинстанционният съд е съобразил заключението на съдебно-счетоводната експертиза и е уважил изцяло предявените установителни искове.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото са събрани всички относими и необходими за изясняване на спора доказателства. Изложената от районния съд фактическа обстановка правилно е установена, поради което изцяло се споделя от въззивния състав. В хода на въззивната проверка нови факти не се твърдят, не са събирани и нови доказателства; при анализа на доказателствата, съдът не намира основание за установяване на нови фактически положения, различни от установените от районния съд.

Въззивната инстанция споделя изложените от районния съд мотиви, довели до извода за основателност на исковата претенция, като препраща към тях на основание чл. 272 ГПК.

В отговор на наведените във въззивната жалба оплаквания, съдът намира за необходимо да изложи допълнително фактически и правни съображения в подкрепа на извода за основателността на предявения иск.

Основното възражение, което се прави във въззивната жалба е липсата на редовно възникнало облигационно правоотношение между страните, обуславящо неоснователност на исковите претенции.

Според изложените в исковата молба твърдения, претендираните от ищеца вземания произтичат от договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние, сключен между „Изи Финанс“ ЕООД и Ф. А.. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗПФУР договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние – едно или повече. Съгласно дадената дефиниция в разпоредбата на § 1, т. 2 от ДР на ЗПФУР, "средство за комуникация от разстояние" е всяко средство, което може да се използва за предоставяне на услуги от разстояние, без да е налице едновременно физическо присъствие на доставчика и на потребителя. Несъмнено използването на електронни формуляри в интернет, провеждането на разговори по телефон и изпращането на писма по имейл представляват средства за комуникация от разстояние и предвид изложените от ищеца твърдения за методите на сключване на процесния договор, правоотношението между страните попада в приложното поле на посочения нормативен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.18 ЗПФУР при договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние доставчикът е длъжен да докаже, че е изпълнил задълженията си за предоставяне на преддоговорна информацията на потребителя, както и че е получил съгласието на потребителя за сключване на договора (ал. 1, т. 1 и т. 3), като за доказване на посочените обстоятелства се прилага разпоредбата на чл. 293 от Търговския закон, а в случаите на електронни изявления - Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

Електронното изявление се счита за подписано при условията на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ, като законът въвежда три форми на електронния подпис - обикновен, усъвършенстван и квалифициран.

Несъмнено подаването на електронна заявка за отпускане на кредит, представлява електронно изявление, записано на предвиден в ЗЕДЕУУ носител с възможност да бъде възпроизведено, т.е. твърденият за попълнен електронен формуляр за подаване на заявка за отпускане на кредит, както и генерираният впоследствие договор, представляват електронен документ. Съгласно чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕУУ правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните, т. е. страните могат да се

съгласят в отношенията помежду си да придадат на обикновения електронен подпис стойността на саморъчен.

Въззивният съд намира, че с оглед изявлението на потребителя в чл. 4а, ал. 3 от договора, че признава електронния подпис, положен чрез сайта на доставчика на услугата - signnow.bg, да има стойността на саморъчен подпис в отношенията му с кредитора по смисъла на чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕП /сега ЗЕДЕУУ/, то процесният договор за кредит е подписан от ответника с електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ във връзка с чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския Парламент и на Съвета от 23.07.2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО. Правната сила на електронния подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните, какъвто е настоящият случай.

Наред с изложеното по делото са представени писмени доказателства - неоспорени от ответника Разписка № 2000000125432816/25.04.2017 г., 15:51 часа, видно от която „Изи Финанс“ ЕООД е превело на Ф. Н. А. сумата 268,61 лева по договор за заем № ***, и удостоверение изх. № 464/26.01.2023 г., изготвено от „Виваком България“ ЕАД, от което е видно, че към датата на сключване на договора - 25.04.2017 г. титуляр на посочения в договор за кредит мобилен номер *** е ответникът Ф. А.. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза е установено, че на 25.04.2017 г. ищцовото дружество е извършило вътрешен превод на сумата 1 531,39 лева, с която са погасени задължения на ответника по предходен договор № ***/28.12.2016 г., а от заключението на съдебно-техническа експертиза е установено, че потребителят Ф. А. е подписал от разстояние чрез платформата www.slgnnow.bg Договора за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017 г., декларация за обработване на лични данни и Общи условия към договора, както и че ответникът има регистриран профил в системата на ищцовото дружество и е предоставил личните си данни - имена, ЕГН, лична карта, адрес, телефон и и-мейл.

При тези доказателства настоящият съдебен състав намира, че може да бъде направен обоснован извод за възникване на облигационно правоотношение между страните въз основа на сключен помежду им договор за кредит.

На следващо място, неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че ищецът не е доказал, че има реално предоставяне на сумата по кредита.

От представената Разписка за извършено плащане № 2000000125432816/25.04.2017 г., 15:51 часа, е видно, че „Изи Финанс“ ЕООД е превело на Ф. Н. А. сумата 268,61 лева, като е посочено изрично основанията за извършване на паричния превод - договор за заем № ***. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза е установено, че на 25.04.2017 г. на същото основание - договор за заем № ***, ищцовото дружество е извършило вътрешен превод на сумата 1 531,39 лева, с която са

погасени задължения на ответника по предходен договор № ***/28.12.2016 г. При това положение и при липсата на доказателства, които да сочат на друго основание за извършените преводи, следва да се приеме за доказано по безспорен начин, че основанието за двата превода на сумата в общ размер 1 800 лева е сключеният между страните договор за предоставяне на кредит от разстояние № ***/25.04.2017г.

Като е достигнал до същите правни изводи районния съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Вземайки предвид изложеното, въззивният съдебен състав намира подадената въззивна жалба за неоснователна.

С оглед резултата от обжалването, на основание чл. 273, във вр. с чл. 78, ал. 3 от ГПК, на въззиваемата страна се дължат направените разноски пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение в размер 100, 00 лева и за възнаграждение за особения представител на ответника в размер 300,00 лева.

Водим от горното, на основание чл.272 ГПК, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 145 от 14.03.2023г., постановено по гр.д. № 1965/2022г. на Районен съд – Враца.

ОСЪЖДА Ф. Н. А., ЕГН *****, с адрес: ***, ДА ЗАПЛАТИ на „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Б. Н., направените разноски пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение в размер 100, 00 лева и за възнаграждение за особения представител на ответника в размер 300,00 лева.

Решението не подлежи на касационно обжалване и е окончателно съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____